

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2934/2024
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Гушавац, адвокат из ..., против туженог „DAŠ TURIST“ доо Нови Сад, чији је пуномоћник Ненад Зрнић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 263/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 263/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 504/22 од 28.11.2023. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужилци на име увећане зараде за прековремени рад, за период од 01.06.2019. године до 25.11.2021. године, исплати укупан износ од 491.585,06 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа па до исплате (висина и датум доспећа одређени у изреци), а ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа из става другог изреке до траженог износа од 537.157,67 динара на име главног потраживања за период до 12.04.2019. године до 31.05.2015. године са припадајућом законском затезном каматом на начин одрађен у изреци. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име увећане зараде за рад на дан празника који је нерадни дан, за период од 01.06.2019. године до 25.11.2021. године, исплати укупан износ од 40.011,94 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате (висина и датум доспећа одређени у изреци). Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев од досуђеног износа од 40.011,94 динара до траженог износа од 59.680,42 динара на име главног потраживања за период од 12.04.2019. године до 31.05.2019. године са припадајућом затезном каматом на начин одређен у том ставу изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име увећане зараде за рад ноћу за период од 01.06.2019. године до 25.11.2021. године исплати 56.265,67 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа па до исплате (висина и датум доспећа одређени у изреци),

док је ставом седмим изреке од досуђеног износа главног дуга са законском затезном каматом до траженог, тужбени захтев одбијен. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, за период од 01.06.2019. године до 25.11.2021. године, исплати 82.064,00 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате, на начин одређен изреком, док је ставом деветим, захтев тужиље за исплату по наведеном основу, одбијен као неоснован. Ставом десетим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи исплати на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за период од 12.04.2019. године до 25.11.2021. године, износ од 17.936,15 динара са законском затезном каматом од 25.09.2023. године до исплате. Ставом једанестим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 263/24 од 05.06.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу у коме је усвојен тужбени захтев, а преиначено решење о трошковима парничног поступка тако што је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка преко износа од 197.077,00 динара са припадајућом затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП „Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинско-правним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради исплате новчаних потраживања из радног односа поднета је 12.04.2022. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 669.866,61 динар.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора

побијаног дела не прелази меродавни ревизијски лимит, следи да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Другостепеном пресудом је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, па се у тој ситуацији не примењује члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП према коме је ревизија увек дозвољена ако другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић